

være hensigtsmæssigt, hvis sådanne aftaler kunne indgås med aftalelicensvirkning.

Kulturministeriet finder det naturligt at udvide aftalelicensen i § 14 til også at omfatte musikværker. Her ved øges mulighederne for aftaleløsninger på området, hvilket er til fordel for såvel brugere som rettighedshavere. Det bemærkes, at infosoc-direktivet ikke indeholder nogen begrænsninger i relation til aftalelicenser, jf. betragtning nr. 18.

Det foreslås på den baggrund at tilføje musikværker til lovteksten til § 14.

Dermed kan fx noder og sangtekster samt illustrationer i tilknytning hertil fotokopieres i institutioner, organisationer og virksomheder på aftalelicensvilkår. Udvidelsen af aftalelicensen i § 14 giver brugere, der har indgået aftale med en godkendt organisation, som omfatter en væsentlig del af ophavsmænd til musikværker, der anvendes i Danmark, en ret til at kopiere ethvert musikværk inden for rammerne af § 14, selv om ophavsmanden ikke repræsenteres af organisationen.

Til nr. 12 (§ 15)

Forslaget indebærer en ændring af den gældende lovs § 15.

Formålet med ændringen er at tilpasse ophavsretslovens regel om eksemplarfremsættelse på sygehuse m.v. til infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra e.

Efter art. 5, stk. 2, litra e, kan medlemsstaterne indføre indskrænkninger i eksemplarfremsættelsesretten m.h.t. eksemplarer af radio- og fjernsynsudsendelser foretaget af sociale institutioner med ikke-kommercielle formål som fx hospitaler eller fængsler, forudsat at rettighedshaverne modtager en rimelig kompensati- on.

Efter den gældende lovs § 15 må sygehuse, plejehjem, fængsler og andre døgninstitutioner inden for social- og sundhedsområdet, kriminalforsorgen og lign. til kortvarig brug for institutionens beboere m.fl. foretage optagelser af værker, der udsendes i radio eller fjernsyn. Bestemmelsen, som er en indskrænkning i eneretten til eksemplarfremsættelse, gælder for alle sygehuse, plejehjem og fængsler mv., uanset om de er kommercielle eller ikke-kommercielle.

Kulturministeriet finder det derfor nødvendigt at begrænse bestemmelsen til kun at hjemle optagelser, der ikke sker i erhvervsøjemed.

Udtrykket erhvervsøjemed skal forstås bredt og dækker både direkte og indirekte erhvervsøjemed. Udtrykket omfatter navnlig aktiviteter, der sker som led i privat erhvervsvirksomhed eller virksomhed, som må sidestilles hermed.

En optagelse kan desuden anses for at ske i erhvervsøjemed, hvis den eksempelvis sker for at generere et overskud. Der er derimod ikke tale om en optagelse i erhvervsøjemed, hvis optagelsen foretages mod symbolsk betaling eller betaling, som kun har til formål at dække de faktiske udgifter forbundet hermed.

Art. 5, stk. 2, litra e, indeholder et krav om rimelig kompensati- on til rettighedshaverne. Ifølge betragtning nr. 35 bør der imidlertid ikke være betalingspligt i situationer, hvor skaden for rettighedshaveren er minimal. Da § 15 kun tillader optagelser til kortvarig brug og – efter forslaget – i ikke-erhvervs- mæssige sammenhænge, finder Kulturministeriet, at skaden for rettighedshaverne må anses for at være så minimal, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at etablere en kompensationsordning.

Til nr. 13 (§ 16, stk. 1)

Forslaget indebærer en ændring af den gældende lovs § 16.

Formålet med ændringen er at tilpasse ophavsretslovens regel om eksemplarfremsættelse på arkiver, biblioteker og museer til infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra c.

Efter art. 5, stk. 2, litra c, kan medlemsstaterne indføre indskrænkninger i eksemplarfremsættelsesretten m.h.t. særlige eksemplarer, som fremstilles af bl.a. offentligt tilgængelige biblioteker eller museer, eller af arkiver, og som ikke har til formål at opnå direkte eller indirekte økonomiske eller kommercielle fordele.

Ifølge den gældende lovs § 16 kan kulturministeren fastsætte nærmere regler, hvorefter arkiver, biblioteker og museer på nærmere fastsatte vilkår kan fremsætte enkelte eksemplarer af værker til brug i deres virksomhed. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 876 af 28. november 1997 om arkivers, bibliotekers og museers adgang til at fremsætte eksemplarer af litterære og kunstneriske værker m.v. Herefter kan statslige og kommunale arkiver, offentlige biblioteker samt andre biblioteker, der helt eller delvist finansieres af det offentlige, og statslige museer samt museer, der er godkendt efter museumsloven, fremsætte visse eksemplarer af værker og andre frembringelser til brug i deres virksomhed. Bekendtgørelsen nævner kun ikke-kommercielle institutioner, men principielt omfatter bemyndigelsen i lovens § 16 også kommercielle arkiver, biblioteker og museer.

Kulturministeriet finder det på den baggrund principielt nødvendigt at begrænse bestemmelsen i § 16, således at den kun hjemler eksemplarfremsættelse, der ikke sker i erhvervsøjemed.